

[Grünbaum.]

Det kan nås inden tredje behandling. Vi forventer et forslag herom. Jeg tror også, skatteyderne gør det, og kommer der ikke noget forslag, så vil vi selv stille det.

Jeg vil gerne sige lidt mere om den ansvarlighed, som statsministeren taler så meget om. Jeg skal i den forbindelse helt lade spørgsmålet om regeringspartiernes mange brudte løfter ligge. Det er simpelt hen ikke værd at beskæftige sig med, heller ikke på skatteområdet. Regeringens handlinger taler her ganske for sig selv. Men jeg må vende mig imod statsministerens — og i øvrigt også finansministerens — forsøg på at fremstille socialdemokratiet som uansvarligt i sin skattepolitik. Det er en påstand, der er uden dækning. Alligevel skal vi nok her i dag høre denne påstand gentaget, ja, den fg. finansminister har jo allerede taget lidt forskud på debatten i en stor artikel i Berlingske Tidende i dag, hvor den samme påstand forsøges.

Lad mig derfor allerede nu sige, så man kan have det med, når man nu skal høre på de velkendte tirader fra regeringspartierne, at socialdemokratiet altid har taget sin del af ansvaret for de offentlige udgifter, og at vi fortsat vil tage vor del af dette ansvar. Vi ønsker ikke at deltage i eller at overtage den demagogiske skattepolitik, som venstre og især de konservative har excelleret i igennem mange år. Absolut ikke. Vi vil til enhver tid stemme for dækningen af de udgifter, der følger med løsningen af de opgaver, som det offentlige påtager sig, og som vi er gået ind for. Det skal der overhovedet ikke kunne rejses tvivl om.

Jeg må også gøre opmærksom på, at vi i den budgetberegning, der ligger bag vores forslag om 82 pct. i stedet for regeringens 95 pct., ikke på noget punkt, ikke på ét eneste punkt har rørt ved selve udgifterne. Finansministerens fremstilling om det modsatte i dag i Berlingske Tidende er for så vidt ganske beskæmmende for ministeren; det må jo være imod bedre vidende.

Noget helt andet er spørgsmålet om de skatter, der ikke opkræves for at dække selve udgifterne, men som er led i en finanspolitisk stramning gennem kasseoverskudtet, samt de særlige spørgsmål, der indgår nu i drøftelserne i forbindelse med kilde-skattens gennemførelse. Vi ønsker ikke at

medvirke til en skjult opbygning af reserver på finansloven. Dette er i en nøddeskal, hvad sagen drejer sig om.

Regeringens forslag vil medføre en stigning i den samlede udskrivning fra 1969-70, altså indeværende finansår, til 1970-71 på ikke mindre end 4,7 milliarder kr. Nogle vil måske med en lille smule vemod tænke tilbage på hine dage for ikke så længe siden, da en socialdemokratisk regering kunne nøjes med 3 milliarder kr. — og det var det, man kaldte bristepunktet dengang. Det er ikke så længe siden. Men lad det være. Af de 4,7 milliarder kr., som man nu skal have ind, er der en stigning alene i de personlige indkomstskatter på 3,6 milliarder kr. mod en stigning året før på 1,3 milliarder kr. Alene disse tal viser ganske klart, hvad der er tale om. Det drejer sig om en uhørt voldsom skattestigning, en stigning på 35 pct. på ét år og en stigning på næsten det tredobbelte af stigningen året før.

Til gengæld — og det skal man også lige lægge mærke til — er formueskatten budgetteret nærmest uændret til kun 300 mill. kr. mod en samlet udskrivning af personlige skatter og folkepensionsbidrag på over 14 milliarder kr. Jeg vil gerne spørge, om det er de radikales nye linje i skattepolitikken, vi her ser.

Hvis formueskatten blev opkrævet efter uændrede regler i 1970-71, så skulle den give ca. 500 mill. kr. Der gennemføres altså af regeringen en lettelse på 200 mill. kr. til formueejerne. Det mener vi ikke kan være rimeligt i en situation, hvor regeringen vil — eller er nødt til efter sin egen opfattelse at — gennemføre en så voldsom stigning i de øvrige personlige skatter her i landet. Vi har foreslået en ændring til regeringens forslag, således at der bliver gået en mellemvej. Vort ændringsforslag vedrørende formuebeskatningen går ud på, at hæve det skattefrie fradrag fra 200.000 kr. til 250.000 kr.; vi vil gerne være med til at forhøje det skattefrie fradrag under hensyn til inflationsudviklingen, men vi vil ikke være med til regeringens forslag om at gå helt op til 300.000 kr. For nogle få år siden var dette skattefrie beløb på kun 90.000 kr., og vi foreslår 10 promille i udskrivning for formueskatten mod regeringens 9 promille. Efter vores ændringsforslag